

קנטרס יתרון האור

"כיתרון האור מן החשך" – קהלת ב', י"ג
מפתחות להתחדשות הנפש מתוך מצרי הזמן

דבר הפתיחה

"וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות, כיתרון האור
מן החשך".

דורנו זה, דור עקבתא, מלא בהסתרים ובנסיונות שלא היו
מעולם.

אך דעו נאמנה: גדל החשך כגדל האור המבקש להתגלות.
קנטרס זה נכתב לכל מי שלבו שואל, להאיר את הנתיבות
בתוך הסבך.

שער א': אגרת הזווגים

(על צערן של בנות ישראל וסוד הקריעה)

קול שונעת בת עמי נשמע במחנה.
בתים רבים בישראל, מלאים הוד והדר,
אך בתוכם יושבות נשמות יקרות, זרע קדש,
ומצפות לישועה שמבוששת לבוא.
ולב האבות והאמהות שותת דם בסתר: "עד מתי?"

ב.

דעו אחי, כי "קשה זיוגם בקריעת ים סוף".
וימהו הקשי? שהים סגור והלב אטום.
הלא בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת: "בת פלוני לפלוני".
השפע מוכן, הנשמות כבר נחתמו זו לזו בעולם האמת.
אך אנו, בעולם השקר, בנינו מחצות של ברזל.

ג.

הבטנו בשנן ולא במה שיש בו.
שמנו את ה"יחוס" ואת ה"נדן" (הממון) כחומה בין נשמה לנשמה.
והשכינה בוכה: "בני הם! חלק אלוה ממעל הם!
האם תמדדו את אש הנשמה במדות של בשר ודם?"

ד.

הישועה לא תבוא מן השדכנים, אלא מן הבטול.
כשנבטל את הגאווה, ונסכים לראות את הטוב הגנוז בכל אחד,
יבצע הים.

חפשו את הלב הסהור, את יראת השמים הפשוטה.
הסירו את התנאים החיצוניים, ותראו איך אור הזיוג מאיר מאליהו.

~

שער ב': מגילת ההשפעה

(ממצר הדחק למרחב יה - על הפרנסה)

א.

צר לי עליכם אחי, הנאנקים תחת על החובות.
עיניכם למרום, וידכם קצרה מלהושיע.
חושבים אתם כי זאת היא גזרת שמים לחיות בצער ובדחק,
ואומרים: "כך יאה לבני תורה".

ב.

אך דעו כי רצון הבורא הוא להיטיב לנבראיו.
העניות, כשהיא מעבירה את האדם על דעתו, אינה מעלה - היא
הסתר.
היא חוסמת את מוחו ולבו של האדם מעבודת השם בשמחה.
"אין השכינה שורה לא מתוך עצבות... אלא מתוך שמחה של
מצנה".

ג.

סוד הפרנסה הוא סוד ה"כלי".

השפע העליון רוצה לרדת, אך הוא זקוק להתלבשות בדרך הטבע.
היגיעה והמלאכה אינן "בטול תורה" חלילה, אלא "העלאת
ניצוצות".

כשיהודי עושה מלאכה באמונה, הוא מתקן עולם.

ד.

אל תהיו כמי שסוגר את החלון ומתלונן על החשך.
פתחו את הידים, עשו כלי בדרך הישר,
ותראו כי "הוא הנתן לך כח לעשות חיל".
לא לשם תאנה, אלא כדי להיות "צנור" המשפיע חסד לאחרים.

~

שער ג': אגרת בני ההיכל

(ממעמקים קראתיך - על הבחירה לצמח מן החשך)

א.

ממעמקים קראתיך זה.
אני כותב אליכם, הנשמות העדינות, המרגישות את כבד ההסתתר.
אלו שהחיוך סר מעל פניהם, וענו כבד רובץ על לבם.
האומרים בלילה: "אבד מנוס ממני, אין דורש לנפשי".

ב.

דעו יקירים: הכאב הזה שבתוכם אינו מפני שרחוקים אתם.
נהפוך הוא, זהו סימן שהנשמה שלכם גבוהה ותובעת את חלקה.
היא אינה יכולה לסבל את השקר ואת הקלפות של העולם הזה.
היא צועקת כי היא רוצה את אביה שבשמים, באמת ולא בהרגל.

ג.

כשהנפש רעבה לקרבה אמתית, היא אינה מסתפקת בקלפה.
החשד שאתם מרגישים אינו משום שנשמתכם "חלה",
אלא משום שהיא ערה ומבקשת משמעות.
היא מאסה בעבודה שהיא "מצות אנשים מלמדה" -
טקס חיצוני שאין בו כונה, שנטל מכם את זכות הבחירה.
הכאב הזה הוא סימן טוב! זהו קול השם הדופק על דלתות הלב.

ד.

אל תחכו לימים שיעברו. הפכו את הנפילה למנוף.
כמו הלבנה שמתמעטת כדי להתחדש,
כך החשד שלכם הוא הקרקע שממנה תצמח האמונה החדשה
שלכם.
קומו והתעודדו, כי בתוכם פנימה גנוז הכח להאיר את הפלי
מהדש.

שֵׁעַר ד': אֲגֶרֶת הַכִּלִּים

(על הנוהג במרכבה ובחירת הדרך)

א.

הנה המכשירים הללו אשר בידיכם, והעולם כלו גועש סביבם.
יש האומרים "שברו אותם", ויש הנכנעים להם כעבדים.
בואו ונתבונן בשרש הדבר:
המכשיר הוא כרכב, והרשת היא כדרך סלולה.
הרכבתו של המכשיר מחמר היא, וחבורו - אל הנתונים.
אך אתה, האדם - חבורך הוא לנשמה העליונה.

ב.

הראיתם את המרכבה?
היא יכולה לשאת את האדם לדבר מצוה, להציל נפשות ולהביא
ברכה.
והיא יכולה, חלילה, לדרס ולהמית בדרךכים.
וכי נאשים את הגלגלים? הלא האשמה בנוהג בה!
כך הוא המכשיר שבדרך: אין בו דעת ואין בו רצון.
הוא כלי ריק הממכה להוראת הנוהג.

ג.

"בכל דרכיך דעהו" - בין אם אתה רוכב על סוס, נוהג בכרכב, או
אוחז במכשיר.

חד המה. המבחר הוא מבחר האדם.

האם אתה האדון המכונן את הפלי אל דרך הטוב?
או שמא הנחת את המוסרות ונתת לפלי להובילך אלי תהום?

ד.

קח את ההנהגה לידיך.

מלא את המרפכה שלך בסחורה של אמת, בחסד ובמאור פנים.
כי לא הפלי קובע את היצע, אלא הנשמה האוחזת בו.

מאת: נאמן רוח | בית גנזים - התבה

www.Hateiva.org

